li. vi. § in qua forma ecclesia non valet acceptatio dicta prebende
nuper ante vacationem eiusdem propter captionem mortis aliene
ut ibi expresse statuitur at hic maxime dicta prebenda certo modo
vacante quod tamen adhuc non vacavit acceptavit ergo acceptatio nulla
2m autem dubium est magis forte et magis dubitabile cum
utrum predicta appellatio fuit proposita infra mensem a tempore
vacationis huiusmodi sub forma predicta habuit vim acceptationis huiusmodi
super hoc dubio sollempniter allegatis in primis relatis meis pro dominis
fuit utrimque et sic in primo parte negativa fuit certum est huiusmodi
vacans non debere impetranti nisi subveniatur sed quod aliud acceptaret
ut nota extra de [illegible] que [illegible] in § [illegible] ubi non solum hoc aliquo
cum res debent subveniri forte si capitulum ostendat alia de
causa quam causa conditionis implende nil videtur agere nec ex hac
conditionem implere ergo in casu nostro proposito quod in illa appellatione
sunt verba pura a voluntate volentis acceptare ex quo causa
non fuit actio acceptandi sed actio negotium ad curiam devolvendi
quod apparet ex tenore appellationis non videtur acceptare ar. l. conditio
ff. de condic. et de in c. actus enim non operatur ultra intentionem agentis
de privileg. quia intentionis non agitur iste habuit voluntatem devo-
luendi causas acceptationis ea forte et non faciendo ad curiam ergo
ultra voluntatem suam non posset huiusmodi appellatio aliquid operari
Preterea licet quis sola voluntate adiit hereditatem sibi delatam in preiudicio
pro rei hereditarie ut in l. gerit ff. de acq. here. tamen licet
in inspiceat pro rei hereditarie nisi habeat animum adeundi non
videtur adire ut ff. de reli. et sump. fu. l. sumptus in principio ergo non
apparet videtur quis acceptare cum ob aliam causam ad aliud finem fiat
appellatio quam acceptatio nisi constet aliter de mente quam tamen hoc genus fuit
inducta propter affirmativa quia opponit inferius tangam etc.
licet in dubiis larga fiet interpretatio ut res de qua
agitur potius valeat quam pereat ut ff. de re. dubi. l. quo-
tiens de ver. sig. c. abbate sed tamen res potius operari effectum
unum tunc stricta fiat interpretatio et in favorabilibus prius in ultra
voluntatibus ergo multo fortiori in casu odioso et restringibili ut
notavi in c. quamvis de prebendis li. vi. sic loquitur ff. de leg. i.
l. caput. § sic non est sed cum agitur hec appellatio potuit unum effectum
sed devolutionis ad curiam causa sit fuit interpretatio quam ipsam
interponente quod quam citra factum potuisset de novo acceptasse
sed appellasse ergo hunc effectum inducere non potuit quia hoc
non intendebat nec animum aut voluntatem acceptandi de novo
habuit cum in appellatione sua se semper retulit ad prius suam